

אביב. הוא נסגר אחרי שעצרו אותי לחי נב, בעקבות רצח קליפצקי. מה פתאום שמועדוני קלפים יהיו שייכים לפשע מאורגן? למועדונים כאים הרוב אנשים עם כסף, וכל מיני עשירים. הם באים מוצננים, אף אחד לא מכריח אותם. בייניהם באים גם עבריינים. אז מה? המקום מיועד לאנשים ישרים. לא לעבריינים."

ילדים

בבית-סוהר

א יך הגעת אתה לעולם הפשע? "זה התחיל בגלל בקבוקים של גזון. עד כיתה ו' הייתי ילד כמו כל הילדים. אנחנו עשרה ילדים בבית. שני ששה אחים וארבע אחיות. יש לי אחות בת 26 שהיא רופאה, והאח הקטן שלי בן שבע. אני בעצמי בן 24. עד כיתה ו' למדתי בבית-ספר דתי חב"ד בתל-אביב. "או, הכניסו אותי למוסד עונג בבתי-ים, אחרי שתפסו אותי על גניבות. פעם גנבתי בקבוקי גזון. פעם שזיפים מהעץ של השכנים."

זאת היתה ההתחלה. וההמשך? "זאת היתה ההתחלה — וגם הסוף. ברגע ששולחים אותך לבית-סוהר — אתה נהפך שם לפושע. כל צעיר שמתפרע ביי קולנוע, צריך לדעת שהוא יכול ביי רגע ליהפך לעבריין מועד. אם במקרה יתפוס אותו שוטר והוא יישפט למאסר — זה הסוף שלו. בבית-סוהר, הוא ילמד מהר מאוד איך להיות פושע. הפושעים האמיר-

"פושע אלים,
מסוכן לציבור,
מסוגל לרצוח
בקלות."

"ילד טוב,
תמיד השתדל
לעזור
להורים."

"לפני שעצרו אותי, היכרתי בחורה בשם אתי. צעירה, בת 16. כשנשפטתי, היתה באה לבקר אותי בבית-סוהר. אחרי שמונה חודשים במאסר, באתי למנהל הכלא. הייתי יושב בדמון, ביקשתי ממנו שייתן לי להתחתן, שאוכל לברוח מכל החיים האלה. הסברתי לו איך נהייתי עבריין רק בגלל שהייתי בין עבריינים גדולים, שעשו אותי נער שליח שלהם."

23 פעם

במעצר

ה מנהל נתן לי חופשה, והתחנתתי עם אתי, באולמי הוד בבתי-ים. אחרי החתונה, חזרתי לדמון. הבן שלי, ציון, נולד לנו עוד לפני שהשתחררתי."

"אחרי שהשתחררתי, השתנו חיך, בתור בעל משפחה? "ניסיתי, אבל המיטרה לא נתנה. מדמון השתחררתי בשליש האחרון, בתור אסיר ברישיון. מרגע שהשתחררתי, המיטרה חזרה לטפס עלי. היו באים, מעירי רים אותנו באמצע הלילה, הופכים את כל הבית. הילד היה מתעורר ובוכה. המיטרה חושבת שאני בדוקאי, למרות שאף פעם לא היה לי משפט על סמים או על פשעים חמורים."

"באחת הפעמים הצליחה המיטרה לעצור אותי, במשפט התפרצות, עד סוף המשפט. אחרי שישבתי את כל התקופה הזאת, זיכה אותי השופט בריכאי המנוח זיכוי מוחלט, לא רק מחוסר הוכחות. אבל

"שנתגר צודנה,

אין פושע מאורגן!"

תיים הם אלה שמכניסים ילדים לבית-הסוהר, בחברת עבריינים ותיקים? "וזה, לדברייך, מה שקרה גם לי? "בריוק, כמוסד עונג ישבתי שנה. כל פעם הייתי כורח משם. בגלל הבריחות, העבירו אותי לתל-מונד. הייתי בן 13 כש הגעתי לתל-מונד. שנה וחצי ישבתי שם."

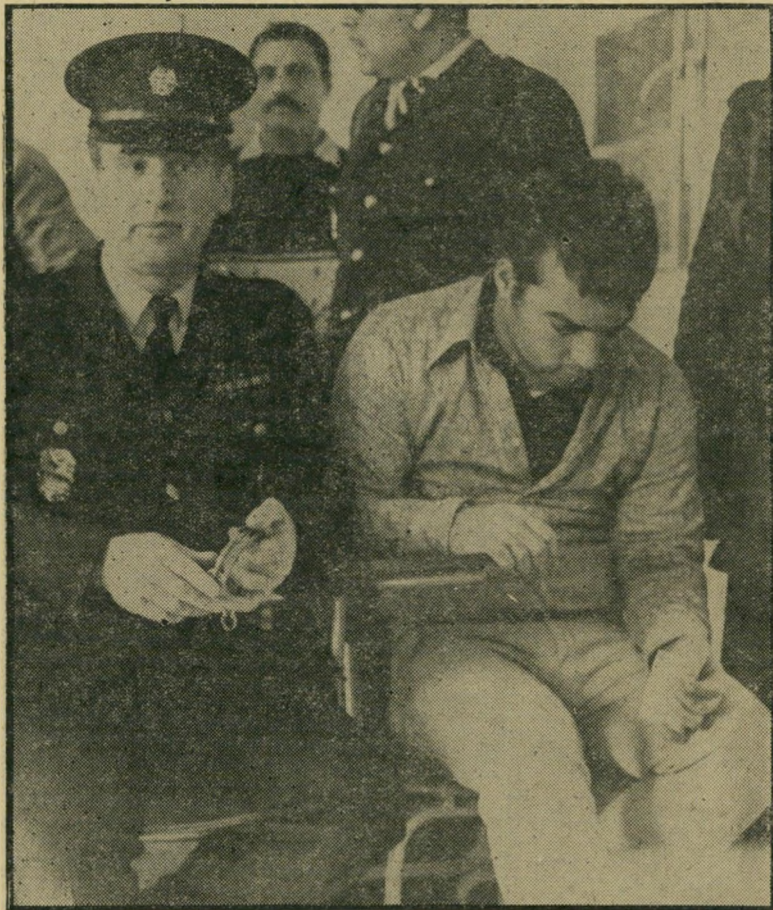
לא נותנים

מנוחה

ה יית אם בן בן 15 וחצי כשהשתחרר ררת. לאן פנית כשיצאת מהכלא? "לבית-ספר כבר לא חזרתי. התחלתי ללמוד צבעות אצל הודד שלי. עבדתי שנתיים בתור צבעי. אחרי-כך מצאתי ג'וב אחר, בתור מסגר מיכני, ביפו. עבדתי שם שלוש שנים."

אבל מה? כל הזמן הזה, המיטרה לא נתנה לי מנוחה. כל פעם היו עוצרים אותי, כשהיה קורה איהו פשע בעיר, וכשלא היה קורה, בכל מקום שהיו רודים אותי. בדיונוגוף, בקפה, לעיני הציי-בור, תמיד, רק כשעברנו לגור בכפר-טרומן, עלייד לוד, המיטרה ירדה ממני. גרנו שם שנתיים, ואני גידלתי משק שלם. גדה לגור במושב. עברנו לגור ביפו, ואני ניסיתי לעבוד בכל מיני דברים לעזור להורים."

מתי התפרסמת כעבריין רציני? "ב'1969. נעצרתי או כחשוד בהתפרצות. האמת היא שהייתי סריהכל מתווך בין אנשים מהסביבה, שהיכרתי, ובין אחד סוחר בדים. באו אלי האנשים, אמרו שיש להם בדים למכור, שאמצא להם סוחר. כל הבדים היו 3,000 ל"י בסך-הכל. הי בדים היו סחורה מהתפרצות, אבל אני לא ידעתי מהו. המיטרה עלתה על הסרי-חר, ואו הוא הכניס את כל מי שהיה לו עסקים איתו. השופט גביון מצא אותי אשם בפריצה, נתן לי שנתיים וחצי. זה היה ארבע שנים אחרי שהפריצה קרתה. בגלל ההרשעה הזאת, נאלצתי גם להתחזק בתור אסיר."

בבית המשפט
נסיים לביא, מזוכך ורצוף, בבית-המשפט ברחובות, לשם הובא להארכת מעצרו לאחר שנעצר כחשוד בחשבתפות בשוד, "בנק לאומי" בראשון-לציון. המיטרה הקיפה את תבניין בעשרות שוטרים חמושים. השוטר שליוד מחזיק בידיו את האויקים, בתם היה לביא כבול כל הזמן, עד רגע תחילת המשפט. למעלה מימין: לביא מובל לבית-המשפט, כבול לשוטר.

בינתיים — ישבתי. "כן, המעצרים שלך זכו גם הם למירי סום רב. לפי מה שהתפרסם, נעצרת בשנה האחרונה בלבד 23 פעם — ובכל פעם שוחררת ללא אישום נגדך. איך? "סתם סיפורים. בשנה האחרונה נעצרתי סריהכל פעמיים. פעם בתורת חשוד ביי רצח עודד קליפצקי. ישבתי שוב פעם בחינם, חמישים יום. עד שהשופט דבורין החליט לשחרר אותי. כבר מרגע ראיי שון קבעו השופטים שטיפלו בתיק שבעצם אין למיטרה שום חומר נגדי, אבל בגלל שזו מקרה רצח, צריך לאפשר לה לחקור. בסוף שוחררתי בערבות, למרות ש לא קיים שיתור בערבות בתיק של רצח, והתיק במיטרה נסגר ולא קיים."

לחזור

למוטב

ה היה הפיפור שבן-חור דויד, שחשוד יחד איתך בשוד בנק לאומי בראשון-לציון. קיבל מכות מכם בתא, בגלל החשד שהוא דיבר בחקירה? "הכל בלוף. מיום שנעצרתי, לא היה לי קשר עם דויד. זה הכל פרובוקציה של המיטרה כדי להשפיע על בית-המשפט. פט. תמיד הם פועלים כך. גם כל השוטרים עם העוויט שמקיפים אותנו, כל פעם שמביאים אותנו לבית-המשפט, זה רק בשביל לעשות רושם על השופטים. "לפי דברייך יוצא, שלמרות כל ניסיונותיך, לא הצלחת להשתחרר מעולם הפשע. לדעתך אי-אפשר לחזור למוטב? "כל זמן שהמיטרה לא תעזור בזה — לא. הדרך לצאת מהיים של עבריין זה לתת לעברייני הודמנות. לפקח עליו — זה בסדר. לראות אם הוא באמת עובד, או מתברדק ומסתובב עם חברי עבריינים. אבל אם רואים שהבניאדם באמת משתדל — או המיטרה אסור לה להציק לו. ברגע שהבניאדם הוא קורבן לכל מה שקורה בעיר, זה מייאש אותו, ודווחף אותו להיכנס לחיי הפשע באופן פעיל, אסילו אם לא היה פושע קודם. "זאת אני אומר, מניסיוני שלי."